

ת"פ (נצרת) 17800-07-23 - מדינת ישראל נ' פלונית

ת"פ (נצרת) 17800-07-23 - מדינת ישראל נ' פלוניתשלום נצרת

ת"פ (נצרת) 17800-07-23

מדינת ישראל

נגד

פלונית

בית משפט השלום בנוף הגליל-נצרת

[11.11.2024]

כבוד השופטת, סגנית הנשיא רות שפילברג כהן

גזר דין

כתב האישום ורקע

1. הנאשמת הורשעה ביום 7.1.24, על פי הודאתה ובמסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן שייחס לה עבירת סחיטה באיומים לפי סעיף 428 רישא לחוק העונשין, תשל"ז-1977, ועבירת פגיעה בפרטיות לפי סעיף 2(3) לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981.

2. על פיכתב האישום המתוקן, אדם בשם ע"א (להלן: "המתלונן") מתגורר בXXX, ובינו לבין הנאשמת היכרות מוקדמת. ביום 15.6.23 התכתבו הנאשמת והמתלונן דרך יישומון וואצאפ וסיכמו להיפגש. ביום 19.6.23 סמוך לשעה 12:00 נפגשו הנאשמת והמתלונן בצימר ברחוב קהילת ציון בעפולה. במהלך המפגש, צילמה הנאשמת באמצעות מכשיר הטלפון שלה סרטון בו נראה המתלונן בעירום, ללא ידיעתו. ביום 25.6.23 סמוך לשעה 11:00, שלחה הנאשמת למתלונן באמצעות הוואצאפ את הסרטון ואיימה עליו כי תפרסם אותו ברשתות חברתיות, אם זה לא יעביר לה עוד באותו היום 20,000 ₪. המתלונן השיב לנאשמת שבאפשרותו להשיג רק חלק מהכסף עד יום למחרת, והנאשמת בתגובה אמרה למתלונן שסכום הכסף עלה, וכעת עליו להעביר אליה עוד באותו היום 25,000 ₪. ביום 26.6.23 איימה הנאשמת על המתלונן בוואצאפ, כי אם לא יעביר אליה את הכסף, היא תגיע לכפר שלו ותעשה לו בושות באמצעות הסרטון. המתלונן, שחשש מאיומי הנאשמת, ניגש לתחנת המשטרה בנוף הגליל והגיש נגדה תלונה. בהתאם להנחיית השוטרים, קבע המתלונן להיפגש עם הנאשמת ביום 27.6.23 ברחוב החצב בנוף הגליל על מנת להעביר לה את הכסף. המתלונן הגיע ברכבו לנקודת המפגש, וזמן קצר לאחר מכן הגיעה הנאשמת למקום ברכבה. הנאשמת ירדה מרכבה, ניגשה לרכבו של המתלונן אשר מסר לה מעטפה ריקה, בסברה שהכסף נמצא בתוכה. מיד לאחר מכן, כוח משטרה עצר את הנאשמת בנקודת המפגש. בהתאם לדברים, יוחסו לנאשמת עבירת סחיטה באיומים ועבירת פגיעה בפרטיות.

3. ביום 7.1.24 נחתם הסדר טיעון בין הצדדים, במסגרתו תוקן כתב האישום לנוסחו כפי שפורט לעיל. הנאשמת הודתה והורשעה במיוחס לה, והוסכם על הצדדים כי יתקבל תסקיר מטעם שרות המבחן, אשר מסקנותיו לא יחייבו את המאשימה, שתטען לעונש מאסר בפועל. יצוין עוד, כי טרם חתימה על ההסדר, הופנתה הנאשמת לקבלת חוות דעת בעניין התאמתה לבית המשפט הקהילתי. הנאשמת לא נמצאה מתאימה להליך מסוג זה, בעיקר בשל חוסר מוטיבציה ואי התאמה.

תסקיר שרות המבחן

4. שרות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית לנאשמת, והמליץ להשית עליה ענישה הרתעתית מוחשית אשר תחדד עבורה את הגבולות בין המותר לאסור.

5. הנאשמת בת 26, XXXגרושה ואם לשלושה ילדים בגילאים 3-5 שנים. מסרה כי מתגוררת בדירת עמידר שכורה עם ילדיה בXXX, אינה עובדת ומתקיימת מקצבת אבטחת הכנסה מטעם המוסד לביטוח לאומי. שללה שימוש בחומרים משני תודעה. מסרה על בריאות פיזית ונפשית תקינה. הנאשמת נולדה בישראל לאב ישראלי ואם תושבת השטחים, אשר התגרשו בהיותה כבת שלוש. מסרה כי מאז האב מתגורר בבאר שבע ואין לה קשר עמו. אמה, עקרת בית, אינה מחזיקה בתעודת זהות ישראלית אך מתגוררת בדירה שכורה בXXX, יחד עם אחותה של הנאשמת, איתן יש לה קשר קרוב. הנאשמת שתפה כי גדלה בתנאי חיים קשים ומורכבים, בצל אלימות מצד אביה כלפי אמה. לאחר פרידתם עברה עם אמה ואחותה להתגורר בכפר טאבוס שבשטחים, שם חיה מגיל 3 ועד גיל 16, לא קבלה תעודת זהות פלסטינית ומשפחת אמה לא קבלו אותן לחיקה. בהיותה, עם תחושת בדידות ודחייה במהלך התפתחותה, שהביאו אותה לאמץ דרכים לא אדפטיביות כדי להתמודד עם קשייה. סיימה 8 שנות לימוד בלבד (בשטחים), נשרה בעקבות קשיים כלכליים וקשיים בתקשורת, ויצאה לעזור בפרנסת המשפחה. בגיל 19 התחתנה ומאז הפסיקה לעבוד. מסרה כי חוותה אלימות מצד בעלה, ויזמה גירושים בשנת 2020. לזוג נולדו שלושה ילדים, שאביהם, תושב השטחים, אינו תומך בהם כלל. הנאשמת מסרה כי היא מוכרת לרשויות הרווחה בעירה, היא מתקשה לפרנס את ילדיה ומצויה בחובות רבים, בין היתר על חשבונות חשמל ומים. בנה הבכור של הנאשמת סובל ממחלה קשה בעצמות, מוכר נכה 100% ותלוי בתמיכה כל העת. רשויות הרווחה תמכו בנאשמת מבחינה כלכלית (מעונות מזון וביגוד לילדיה) אך ניסיונות לשלבה בתוכניות שיקום לא צלחו עקב סירובה לשתף פעולה.

לנאשמת אין הרשעות קודמות. בהתייחסותה לאירועים שתוארו בכתב האישום, מסרה כי היא הכירה את המתלונן מספר שנים קודם לכן. לדבריה אחרי גירושה המתלונן החל להיות עמה בקשר ורצה לשאת אותה לאישה, וקנה לילדיה בגדים. על פי גרסתה, נפגשה עם המתלונן בצימר כדי שייתן כסף לרכישת בגדים נוספים עבור הילדים. הנאשמת מסרה כי בעת שהותם בצימר ניסה המתלונן להתקרב אליה פיזית ומינית ללא הסכמתה, אז צילמה אותו וברחה מהצימר, ושלחה לו את ההודעה בוואצאפ כמתואר בכתב האישום, זאת מתוך פחד ותחושת איום מפניו. הנאשמת אמנם הודתה, אך התקשתה לקחת אחריות על מעשיה ונטתה להשליך את הבעייתיות על המתלונן. שרות המבחן התרשם כי הבעת הצער הינה מילולית בלבד וכי הנאשמת מרוכזת בפגיעה שנגרמה לה מההליך הפלילי המתנהל נגדה. הנאשמת התקשתה לבחון לעומק את התנהלותה וטענה כי היא מעוניינת להשקיע את משאביה בילדיה ואינה פנויה פיזית ורגשית לעוד הליך טיפולי. במסגרת מעצרה הועמדה הנאשמת בצו פיקוח מעצרים למשך שנה, במהלכה התייצבה למפגשים באופן תדיר. נמסר כי בתחילה התקשתה הנאשמת לשתף פעולה אך עם הזמן חל שיפור ביכולתה לחוש שייכות לקבוצה ושתפה בשיח מקשיי היומיום שלה. מנגד, התקשתה להעמיק בהתנהגותה בעבירות נשואות הדיון ונמנעה משיח עליהן בקבוצה. שרות המבחן התרשם כי הנאשמת נתמכה בקבוצה בבעיותיה האישיות, אך לא הצליחה למנף את השתתפותה לשם הכרה בסיכון ובחומרה שבביצוע העבירות הפוגעניות שביצעה כלפי המתלונן.

שרות המבחן סיכם כגורמי סיכוי כי מדובר בנאשמת נעדרת דפוסים אנטי סוציאליים, עם יכולת ורבליית תקינה, שהתמידה במפגשי הקבוצה הטיפולית לאורך השנה. מנגד, כגורמי סיכון, צוינו הרקע המורכב והקשה, החסכים בפן הרגשי, חוסר הביטחון, האימפולסיביות, סף התסכול נמוך וההתנהגות פורצת הגבולות במצבי חוסר אונים ומצוקה. הנאשמת מתקשה להביע אמפתיה לפגיעה במתלונן וממוקדת במחירים האישיים שעשויה לשלם. על אף השתתפותה בטיפול ארוך טווח. לאור האמור, שרות המבחן סבור כי לא ניתן לשלול סיכון להישנות עבירות דומות והתנהלות פורצת גבולות בעתיד מצד הנאשמת. לסיכום, לאור כל המפורט, לאור רמת תובנה נמוכה של הנאשמת לחומרת העבירות שביצעה, ושליטת נזקקות וטיפול מעמיק עתידי, המליץ שרות המבחן להטיל על הנאשמת ענישה הרתעתית מוחשית. טיעוני הצדדים לעונש

6. ביום 15.9.24 טענו הצדדים לעונש. ב"כ המאשימה הגישה טיעוניה בכתב והשלימה אותם בעל-פה, ואילו ב"כ הנאשם טען בע"פ בפניי.

טיעוני ב"כ המאשימה

7. ב"כ המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין 18 ועד 30 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית, ובקשה לגזור על הנאשמת עונש מאסר בפועל ברף הבינוני של המתחם, מאסר על תנאי ארוך ומרתיע, קנס ופיצוי המתלונן. ב"כ המאשימה טענה עבירת סחיטה באיומים פוגעת באושיות היסוד של הסדר החברתי, ובמרקם חייהם של הנסחטים במישור האישי והכלכלי, עם פגיעה בכבוד האדם ובתחושת הביטחון. כאשר משולבת גם עבירת פגיעה בפרטיות, הנפגעים גם האוטונומיה של הנפגע, פרטיותו ושלמות נפשו. נטען כי נדרשת ענישה מחמירה כ"רוח גבית" למתלוננים לשבירת "קשר השתיקה", שכן מדובר בעבירות בהן מטבע הדברים קיים חשש להתלונן ולפנות לסיוע רשויות החוק. נטען כי במקרה שלפנינו דובר בפגיעה חמורה בערכים המוגנים, זאת בהתחשב בכך שמעשי הנאשמת היו מתוכננים, כאשר היא צילמה את המתלונן ללא ידיעתו בעודו עירום, איימה כי תפרסם את הסרטון ברשתות חברתיות אם לא ישלם לה 20,000 ש"ח, ולבסוף אף העלתה את הסכום שדרשה תמורת הימנעותה מכך. נטען כי הנאשמת נושאת באחריות מלאה למעשים. בעניין הנזק שנגרם, טענה ב"כ המאשימה, כי מעבר לנזק הנפשי שנגרם למתלונן כתוצאה ממעשי הסחיטה והאיומים, הנאשמת פגעה בכבודו ובתחושת הביטחון שלו. בנוסף, נטען כי פוטנציאל הנזק היה רב, כאשר לא מן הנמנע כי הנאשמת הייתה מממשת את איומיה, ולאור העובדה שמדובר במתלונן נשוי בעל משפחה וילדים.

ב"כ המאשימה ביקשה לגזור את עונשה של הנאשמת ברף הבינוני של המתחם לו עתרה, בהתחשב לטובתה בעברה הפלילי ובנסיבותיה הקשות, ומאידך, לשלילה, בהיעדר ההמלצה שבתסקיר, ובהערכה לסיכון עתידי מפני הנאשמת. עוד התבקשו עונשים של מאסר מותנה, קנס ותשלום פיצויים למתלונן.

טיעוני ב"כ הנאשם

8. ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי לבין מספר חודשי מאסר הניתנים לנשיאה בדרך של עבודות שרות, ביקש שלא למצות עם הנאשמת את הדין, לאור נסיבותיה האישיות הקשות. ב"כ הנאשם טען כי הנאשמת הייתה עצורה מיום 27.6.23 ועד 12.7.23, אז שוחררה לפיקוח אלקטרוני בעיר עפולה, ולאחר תקופה שבה לגור בדירה בXXXX יחד עם ילדיה ואמה. זו ההסתבכות הראשונה של הנאשמת ומאז לא הסתבכה שוב בפלילים.

נטען כי מדובר בנאשמת המגיעה מרקע סוציו-אקונומי קשה מאוד, אם חד הורית לשלושה ילדים קטנים, אשר המתלונן ניצל את חולשתה ואת מצוקתה. נטען כי המתלונן פנה אליה, פיתה אותה להיפגש עמו למפגש אינטימי בצימר בעפולה, אלא שאז הנאשמת לא הסכימה לשתף פעולה עמו והדברים התגלגלו כפי שתואר. נטען כי מעשי הנאשמת לא גרמו לנזק כלשהו, וכי היא נעצרה במארב מתוכנן שבצעה המשטרה יחד עם המתלונן, וכאמור בכתב האישום, נמסרה לה מעטפה ריקה. נטען כי הנאשמת לא תכננה את מעשיה ובצעה אותם ללא תחכום, על רקע מצוקתה הכלכלית הקשה. נטען כי הנאשמת הודתה בהזדמנות הראשונה, חסכה זמן שיפוט יקר ואת העדת המתלונן. נטען כי המתלונן השלים עם הנאשמת באמצעות צדדי ג' וסלח לה (לא הוגשה אסמכתה). הנאשמת הביעה חרטה עמוקה וכנה, והיא ומשפחתה עברו סבל רב בעקבות ההליכים המתנהלים נגדה. נטען כי הנאשמת היא המטפלת העיקרית בבנה החולה במחלת עצמות קשה, המוכר כנכה 100% בביטוח הלאומי. נטען כי הנאשמת שתפה פעולה עם שרות המבחן, הגיעה לכל המפגשים הטיפוליים במסגרת צו פיקוח מעצר במשך שנה שלמה, עברה כברת דרך ומבינה כיום את הגבולות בין המותר לאסור. לסיכום, ב"כ הנאשמת ביקש לאור כל האמור לעיל, להתחשב בנאשמת ובנסיבותיה המיוחדות, ולא למצות עמה את הדין.

דברי הנאשמת

9. הנאשמת אמרה שהיא מקבלת תועלת מהטיפול והיא מעוניינת להמשיך בו. עוד מסרה, שהיא מצטערת מאוד על מה שעשתה, ולא תחזור על מעשים כאלה. הנאשמת הביעה רצון להמשיך לגדל את הילדים שלה ולטפל בבנה החולה.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

הערכים החברתיים הנפגעים

10. סחיטה באיומים פוגעת בביטחון האיש, בחירותו בכבוד ובחופש הבחירה. סחיטה פוגעת גם בזכות הקניין, שכן מטרתה לרוב היא להשיג רכוש או כסף של הנפגע בגזל כלכלי, תוך השמעת באיומים לפגוע, אם לא יתקבל כסף או רכוש אשר הסחטן דורש. זו עבירה מכוערת ונפוצה, אשר בהגדרתה מגלמת ניצול ופערי כוחות בין הסחטן החזק לנסחט המוחלש. לא פעם מאופיינת הסחיטה בסממנים עברייניים מובהקים, בכוונה ובתכנון לחמוס ולגזול רכוש תוך השלטת אימה, ובהיעדר מוסר. מי שנופל קורבן לסחיטה, חווה לא פעם טלטלה רגשית המשפיעה על הפרט בחופש פעולתו היומיומי, בהתנהלותו, בהחלטותיו, בשלוות נפשו, בתפקודו הסדיר ואפילו בשנת לילו - והכל על פי הנסיבות ובהתאם לחומרתן.

11. סממן מאפיין נוסף של עבירת הסחיטה, הנו חששם של הקורבנות להתלונן ולפנות לסיוע הרשויות. ראו את הדברים הבאים שנאמרו מפי בית המשפט העליון בהתייחס לחומרתה של עבירת הסחיטה באיומים, ולגבי מאפייניה: "נאמר בפסיקה לא אחת כי עבירת הסחיטה באיומים היא קשה וחמורה. היא פוגעת באישיות היסוד של הסדר החברתי ומשפיעה עמוקות על מרקם חייהם של הנסחטים, על האוטונומיה שלהם ועל חירותם; על תחושת הביטחון של הציבור; ועל היכולת לכונן כלכלה חופשית..." ובהמשך:

"עוד ניתנה הדעת בפסיקה לכך שככל הנראה רק מקצתם של המקרים מגיעים לידיעת רשויות החוק, זאת משום שהנסחטים שחוששים לשלומם מעדיפים פעמים רבות להיכנע לסחיטה ולא לפנות למשטרה. ומכאן הצורך בענישה מחמירה בגין עבירות אלה - הן לשם הרתעת הרבים, הן על מנת לחזק את ידיהם של הקורבנות ולעודד אותם לשבור את קשר השתיקה (עפ' 3806/16 ליאור בלטי ואח' נ' מדינת ישראל (23/5/19), פסקה 10 לחלק שנכתב ע"י כב' השופט ברוך)."

נסיבות ביצוע העבירות

12. כאן מדובר באירוע סחיטה בודד עם איומים ופגיעה בפרטיות לשם קבלת סכום של אלפי שקלים. הרקע הוא מערכת יחסים על רקע מעורפל בין הנאשמת למתלון, אשר אפשרה לה לצלם אותו בעירום בצימר בו שהו ביחידות, ולנצל צילום זה לסחיטתו. המעשה מאופיין בתכנון, ובהתנהגות אסרטיבית, תקיפה ונעדרת מוסר. הנאשמת הבהירה שעל המתלון להיענות לדרישתה ולשלם לה סכום כסף נכבד של 20000 ש"ח, אחרת תפגע בו הנאשמת על ידי הפצת תמונות בהן הוא בעירום ו"תעשה לו בושות". בהמשך העלתה את מחיר הסחיטה, בתעוזה רבה. לחומרה יש לציין את ניצול האמון אשר המתלון נתן בנאשמת, שהגיעה בהסכמתה ובשיתוף פעולה מצדה למצב פרטי ורגיש שבו נחשף בפניה, את הדרישה לתשלום גבוה, את האיום המילולי הבוטה, את אלמנט הניצול מצדה, התעוזה ואת היעדר המוסר. הפגיעה בפרטיות לא נעשתה בסופו של דבר ולא נגרם נזק ממשי, כי המתלוננת נתפסה טרם הוציאה איומיה לפועל, ואולם קיים נזק פוטנציאלי של פגיעה ממשית בשם הטוב ובכבודו של המתלון. נגרמו למתלון ללא ספק אי נעימות וחששות לפגיעה בשמו ובפרטיותו. לקולא, יש לקחת בחשבון כי הנזק נמנע, כי המתלון פעל בתושיה ועירב את המשטרה, כי הנאשמת פעלה לבדה על רקע יחסים שנסיונותיהם מעורפלים עם אותו גבר, וללא מעורבות של אחרים. במקרים החמורים יותר ובפרשות סחיטה קשות, עומדים מאחורי אירועי סחיטה מסוג זה גורמים עברייניים, ואילו כאן פעלה הנאשמת לבדה. בניגוד למקרים אחרים, האיום הצטמצם לפגיעה בפרטיות, ללא איומים נוספים לפגוע בגוף המתלון או בבני משפחתו. הרקע לביצוע הסחיטה, הנו נסיבות כלכליות ואישיות קשות ביותר של הנאשמת. מדובר באישה מוחלשת, נתמכת סעד, אם יחידנית לשלושה פעוטות, אישה שברירת וצנומה, אשר פעלה לבדה וביצעה סחיטה על רקע רגיש מאד, מבלי שנוכחותה משדרת כוחניות או אימה. בהתאמה, נראה כי המתלון ידע שלא לאבד שליטה בסיטואציה, ולמרות הסחיטה, גילה קור רוח, וידע להגן על עצמו, ואף להתלון. בקשת עבירות הסחיטה, מדובר בנסיבות מיוחדות ובפגיעה בינונית - נמוכה בערכים המוגנים. מדיניות הענישה הנוהגת
13. סחיטה באיומים מחייבת, על דרך הכלל, ולפי מדיניות הענישה, ענישה של מאסר בפועל. במקרים בהם נסיבות מיוחדות, ניתנו גם עונשי מאסר לריצוי בעבודות שרות.
14. ב"כ המאשימה הפנתה, בין היתר, לפסקי-הדין הבאים:
- א. ע"פ 357/15 כעבאנה נ' מדינת ישראל (6.5.15) - המערער הורשע בבית המשפט המחוזי בעבירה של סחיטה באיומים. הרקע הינו סחיטה של המתלון בגין צילומים אינטימיים שלו עם אישה שאינה אשתו. נקבע כי מתחם העונש ההולם ינוע בין 24 ל-48 חודשי מאסר, ועל המערער נגזרו 36 חודשי מאסר לריצוי בפועל; 8 חודשי מאסר על תנאי ותשלום פיצויים למתלון בשיעור של 30,000 ₪. בית המשפט העליון כי יש מקום להקלה מסוימת בעונשו של המערער, בשים לב לרמת הענישה הנוהגת בעבירות, והעמיד את עונשו על 30 חודשי מאסר בפועל, יתר רכיבי העונש נותרו על כנם.
- ב. ע"פ 2580-14 אבו ליל חסן נ' מדינת ישראל (23.9.14) - המערער הורשע על פי הודאתו בשתי עבירות של סיוע לסחיטה באיומים וקשירת קשר לביצוע פשע. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש נע בין שישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לבין 24 חודשי מאסר בפועל, והטיל על המערער עונש של 18 חודשי מאסר לריצוי בפועל, מאסר על תנאי וקנס. ביהמ"ש העליון, הפחית את עונש המאסר בפועל שהוטל על המערער ל-12 חודשים, נוכח עקרון אחדות הענישה. במקרה זה דובר על גביית כספים מאנשים בגין המחאות חוזרות בדרך של סחיטה באיומים, הטרדות טלפוניות והפחדות.

- ג. ע"פ 5874/12 טלקר (יוספטל) נ' מדינת ישראל (14.8.13) - המערער הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, לאחר שמיעת מרבית עדי התביעה, בעבירות של סחיטה באיומים ופגיעה בפרטיות, ונגזרו עליו 30 חודשי מאסר בפועל, 8 חודשי מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן בסך של 30,000 ₪. במקרה זה צילם המערער סרטון בטלפון הנייד שלו בו הוא מקיים מגע מיני עם המתלונן, ולאור דרישת המתלונן להפסיק את הקשר ביניהם, איים עליו כי יפיץ את הסרטון בקרב משפחתו ובישיבה בה למד. בית המשפט העליון קבע: "לגישתנו, יש להתייחס לחומרה לאופן ביצוע הסחיטה באיומים. במנותק מהמניע לביצוע הסחיטה באיומים, אין עוררין כי המערער צילם את המתלונן ואת עצמו מקיימים יחסי מין, והשתמש בסרטון ככלי לביצוע הסחיטה. סחיטה מעין זאת, הנעשית תוך ניצול סיטואציה פרטית שנעשתה בחדרי חדרים, נגד קטין, היא חמורה וקשה מאד." הערעור נדחה.
- ד. רע"פ 1729/07 עא"ד עטאונה נ' מדינת ישראל (7.6.07) - המבקש הורשע בכתב אישום בגין עבירה של סחיטה באיומים, על פי הודאתו, בעקבות איומי סחיטה קשים שהשמיע למתלונן, שהיה שרוי בסכסוך כספי עם חברה לגביית צ'קים. בית משפט השלום גזר עליו 9 חודשי מאסר לריצוי בפועל ועונשים נלווים. המשיבה ערערה לבית המשפט המחוזי על קולת העונש, והאחרון החמיר את עונשו של המבקש ל-3 שנות מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה את ערעורו של המבקש, בקובעו: "חמורה בעיניי הקלות הבלתי-נסבלת בה מתבצעות עבירות חמורות מעין אלה שכמותן מוזכרות במקרה זה, לאור יום וללא כל מורא מהחוק. סחיטת כספים בדרכי אלימות מטילה אימה על הנסחטים ועל בני משפחותיהם ומשבשת עד למאוד את התנהלות המסחר במקומותינו. החמרת הענישה בעבירות שכאלה במידה מהותית מתבקשת מן המציאות..."
- ה. ת"פ (תל אביב-יפו) 22840-12-15 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' יוסף ווייס (11.9.16) - הנאשמים הורשעו, בהתאם להודאתם, בעבירה של פגיעה בפרטיות - צילום אדם כשהוא ברשות היחיד, אשר ביצעו במשך כשנתיים במסגרת עבודתם יחדיו בסטודיו לצילום אירועים. במסגרת עבודתם שכרו הנאשמים חדר במטרה לאפשר לזוגות שנישאו לצפות בסרט חתונתם בפרטיות והתקינו בו מצלמה נסתרת. במהלך התקופה האמורה הגיעו לחדר כארבעים זוגות, חלקם ניצלו את הפרטיות שהובטחה להם והגיעו למצבים אינטימיים, כולל קיום יחסי מין, מבלי לדעת שהם מצולמים במצלמה נסתרת. הצילומים של המצלמה הנסתרת הגיעו ישירות למכשירי הטלפון של הנאשמים. בהתאם להסדר הטיעון, הוסכם כי המאשימה תגביל עתירתה לעונש מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע ממאסר למשך מספר חודשים, שניתן לרצותו בדרך של עבודות שרות, ועד מאסר למשך שנה, ועל כל נאשם הוטלו שלושה חודשי מאסר לנשיאה בעבודות שרות ועונשים נלווים.
- ו. ת"פ (תל אביב-יפו) 20916-04-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' אלחנן וכסלר (13.1.19) - הנאשם הורשע, במסגרת הסדר טיעון, בריבוי עבירות של פגיעה בפרטיות, לאחר שהודה כי במהלך תקופת גירושיו מהמתלוננת, התקין שתי מצלמות נסתרות בדירתם המשותפת, וצילם את המתלוננת ללא הסכמתה, בזמן שהייתה במצבים אינטימיים. בהמשך, מסר את הצילומים לבית הדין שדן בהליך הגירושין ביניהם. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר בעבודות שרות בהיקף נמוך לבין שנת מאסר בפועל, ועל הנאשם נגזרו 7 חודשי מאסר בעבודות שרות ועונשים נלווים. המאשימה הפנתה לפסקי דין נוספים, בהם נסיבות חמורות משמעותית מאשר בענייננו, כגון סחיטה בדרישות לתשלום מאות אלפי שקלים, סחיטה המלווה בעבירות תקיפה, גביית דמי חסות - שלא מצאתי כי הם רלוונטיים לענייננו כאן.

15. ב"כ הנאשם הפנה לת"פ 7362-05-23 (מחוזי נצרת) מדינת ישראל נ' פלונית (1.2.24) (להלן: "עניין פלונית"), מקרה מהעת האחרונה שבו נסיבות דומות לעניינו. הנאשמת שם, נעדרת עבר פלילי, הורשעה בהתאם להודאתה בעבירת סחיטה באיומים, לאחר שבתקופה שבה ניהלה מערכת יחסים אינטימית עם המתלונן, צילמה אותו בעירום ולאחר מכן דרשה ממנו ₪ 20,000 כדי למנוע פרסום התמונות ושליחתן לאשתו. המתלונן העביר לנאשמת כסף מזומן וצ'קים, ולאחר מכן נפגש עמה בהנחיית משטרת ישראל להעברת סכום נוסף שדרשה ממנו. הנאשמת הופנתה לקבלת תסקיר. שרות המבחן התרשם משיתוף פעולה, הבעת חרטה כנה ואופק שיקומי והמליץ על הטלת צו מבחן לצד עבודות שרות בהיקף מצומצם. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע הבין מספר חודשי מאסר בעבודות שרות ועד 12 חודשי מאסר בפועל. בהתחשב בנסיבותיה האישיות ובתסקיר החיובי נגזרו על הנאשמת 3 חודשי מאסר בעבודות שרות, 6 חודשי מאסר על תנאי וצו מבחן למשך שנה.
16. ניתן לעיין בנוסף בפסקי הדין הבאים:
- א. ע"פ 3672/17 פלוני נ' מדינת ישראל (9.11.17) - המערער הורשע בבית המשפט המחוזי בעבירת סחיטה באיומים, לאחר שבמשך תקופה של כחודשיים ימים איים על המתלונן כי יפגע בו ובמשפחתו, ודרש שיעביר לו סכומי כסף וירכוש כרטיסי הגרלות עבורו. בהמשך לדברים, העביר המתלונן למערער סך של כ-30,000 ₪. על המערער נגזרו 9 חודשי מאסר בפועל ותשלום פיצוי בגובה 26,000 ₪ למתלונן. על אף המלצת שרות המבחן לריצוי העונש בעבודות שרות, הערעור נדחה.
- ב. עפ"ג (מחוזי מרכז) 8996-07-16 כהן נ' מדינת ישראל (10.1.17) - המערער הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בביצוע עבירה של סחיטה באיומים, לאחר שהתכתב עם המתלוננת דרך האינטרנט, שכנע אותה לשלוח לו תמונות אינטימיות שלה ולאחר מכן דרש ממנה 1500 ₪ כדי שלא יפיץ את התמונות. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר בפועל ל-18 חודשי מאסר, ועל המערער, בעל עבר פלילי בעבירת אלימות וללא המלצה שיקומית משרות המבחן, נגזרו 10 חודשי מאסר בפועל, 6 חודשי מאסר על תנאי ופיצוי המתלוננת בסך 3,000 ₪. הערעור נדחה.
- ג. ת"פ (שלום נצרת) 41980-04-22 מדינת ישראל נ' פלוני (18.6.23) - הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בשני אישומים, בראשון בביצוע עבירה של סחיטה באיומים ובשתי עבירות של פגיעה בפרטיות ובאישום שני בהפרת הוראה חוקית. הנאשם צילם את המתלוננת ללא ידיעתה במצבים אינטימיים בעת שהיה ביניהם קשר רומנטי, וכשבקשה לנתק עמו קשר איים עליה כי יפיץ את הסרטונים. בעניין האישום הראשון נקבע כי המתחם נע בין 6 לבין 24 חודשי מאסר בפועל, לאישום השני מתחם המתחיל ממאסר מותנה ועד מאסר קצר בעבודות שרות. על הנאשם נגזר עונש מאסר בפועל למשך 12 חודשים, מאסרים על תנאי ופיצוי המתלוננת בסך 3,000 ₪. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה (עפ"ג (מחוזי נצרת) 67809-07-23 פלוני נ' מדינת ישראל (9.1.24)).

ד. ת"פ (שלום ירושלים) 42733-03-14 מדינת ישראל נ' אחמד חרבאוי (20.1.16) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של סחיטה באיומים, לאחר שאיים על המתלוננת באמצעות הטלפון בפגיעה בשמה הטוב באמצעות פרסום סרטוני וידאו אותם צילם כאשר שהו יחדיו במהלך קשר ביניהם, וזאת כדי להניעה לשלם לו סכום של 50,000 ₪. בהסכמת הצדדים, גזר בית המשפט על הנאשם 6 חודשי מאסר לנשיאה בעבודות שרות, 5 חודשי מאסר על תנאי ופיצוי המתלוננת בסך 13,000 ₪.

ה. ת"פ (שלום כפר סבא) 6366-11-11 מדינת ישראל נ' מסארוה (5.2.12) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב-אישום מתוקן, במסגרת הסדר חלקי, בביצוע עבירה של סחיטה באיומים. הנאשם צילם את המתלוננת בעירום בהסכמתה עת היו בני זוג, אולם לאחר פרידתם שלח לה חלק מהתמונות דרך הטלפון ואיים עליה כי יפרסם באינטרנט אם לא תשלם לו 1500 ₪. המתלוננת שילמה לנאשם את הסכום בתמורה לכך שימחק את התמונות, אך לאחר מכן איים עליה שוב כי ישלח את התמונות לאביה. על הנאשם נגזרו 9 חודשי מאסר בפועל, 12 חודשי מאסר על תנאי ותשלום קנס בסך 3,000 ₪.

17. מעיון בפסיקה שהובאה מתחזקת להערכת הקביעה כי יחסית למקרים אחרים, העבירות שביצעה הנאשמת אינן מאופיינות בחומרה קיצונית. מכל הפרשות שהוזכרו, דומה עניינה של הנאשמת לעניין פלונית שהוזכר על ידי ההגנה. עניין פלונית הנ"ל אף חמור יותר, שכן שם הקורבן שילם את דמי הסחיטה טרם התלונן, בניגוד למקרה שכאן, שבו הנסחט לא נכנע לסחיטה, לכן עניין פלונית נדון בבית המשפט המחוזי בגין חורת העבירה, לעומת עניינה של הנאשמת שנדון בבית משפט השלום. הפרשות האחרות חמורות הן יחסית למעשי הנאשמת. בהתאם לכלל האמור לעיל, ובהתחשב בנסיבות המקרה שבפנינו, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם כאן נע בין 4 חודשי מאסר הניתנים לנשיאה בעבודות שרות ועד ל- 12 חודשי מאסר בפועל.

הצבת העונש במתחם הענישה

18. הנאשמת צעירה בת 27, קשת יום שהגורל לא האיר לה פנים. הנאשמת גרושה ואם חד הורית לשלושה פעוטות, המתגוררת בעיר XXX בדירת עמידר יחד עם אמה ואחותה, ואינה עובדת. לנאשמת רקע סוציו אקונומי נמוך, מצב כלכלי קשה, היסטוריה משפחתית מורכבת, שפורטה בעקרי התסקיר שהובא לעיל. הנאשמת קורבן לאלימות זוגית, בת לאם שהייתה קורבן לאלימות זוגית. אביה של הנאשמת אינו בקשר איתה, וגם אבי ילדיה גר בשטחים ואינו תומך בהם. אחד מילדי הנאשמת חולה במחלה קשה, מוכר כנכה בביטוח לאומי והיא המטפלת העיקרית שלו. המשפחה מוכרת ונתמכת על ידי רשויות הרווחה בעיר XXX. שרות המבחן סבור כי על אף השתתפותה בהליך קבוצתי למשך שנה, לא ניתן לשלול סיכון להישנות עבירות דומות והתנהלות פורצת גבולות בעתיד מצד הנאשמת. על רקע האמור וכן שלילת נזקקות וטיפול מעמיק עתידי מצידה, המליץ שרות המבחן להטיל על הנאשמת ענישה הרתעתית מוחשית. הנאשמת לקחה אחריות, הודתה בכתב האישום המתוקן וחסכה זמן ציבורי יקר. אין לנאשמת עבר פלילי.

הנאשמת הייתה עצורה מאחורי סורג ובריח מיום 27.6.23 עד ליום 12.7.23, לאחר מכן הייתה עצורה באיזוק אלקטרוני מעל חודשיים עד ליום 21.9.23, ולבסוף נתונה הייתה במעצר בית. בתקופה האמורה הייתה הנאשמת תחת צו פיקוח, השתתפה בטיפול קבוצתי, שתפה פעולה ולא הפרה את התנאים שהוטלו עליה. אין ספק כי כליאתה והשתתפות התנאים הקשו על הנאשמת וילדיה, והשתתפות עונש מסוג זה יסב להם נזק וסבל רב. בשקלול הנסיבות מצאתי כי יש להציב את עונשה של הנאשמת בחלקו הבינוני-תחתון של מתחם הענישה שקבעתי. הנאשמת הופנתה לממונה על עבודות השרות ונמצאה מתאימה לבצען. אתחשב בנסיבות החיים הקשות של הנאשמת, במצבה הכלכלי הדחוק ובהיותה אם חד הורית לשלושה קטינים, ולא אטיל עליה עונש כספי חרף אופיין הכלכלי של העבירות.

19. לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת את עונשה של הנאשמת כדלקמן:

א. 6 חודשי מאסר בפועל לנשיאה בעבודות שרות.

מקום העבודה: עמותת עלמה נוף הגליל, מרכז לקשיש.

מועד לתחילת העבודה: 13.1.25

הנאשמת תועסק 5 ימים בשבוע, על פי טווח השעות המתאפשר בחוק העונשין.

הובהר לנאשמת כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכל חריגה מכללים אלו, שימוש בסמים או באלכוהול, היעדרות או התנהגות בלתי תקינה - יש בה כדי להפסיק את עבודות השרות, וריצוי יתרת העונש במאסר בפועל מאחורי סורג ובריח.

ב. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים והתנאי הוא כי הנאשמת לא תעבור במשך שלוש שנים מהיום עבירת סחיטה באיומים לפי סעיף 428 רישא לחוק העונשין, תשל"ז-1977, ועבירת פגיעה בפרטיות לפי סעיף 2(3) לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתן היום, י' חשוון תשפ"ה, 11 נובמבר 2024, בנוכחות הצדדים.